Ну й мак же красивий
зацвів серед поля!
Такий,
що повз нього
не пройдеш ніколи.

Мурахи спинялись,
і коники клякли
од тої краси
незвичайного маку.

І навіть
завжди заклопотані
бджоли
літали повільно
над маком по колу.

А макові — що?
Ну вродився такий.
Красою пишатись йому —
не з руки.

Та й він
не пишався,
а всім усміхався
і з кожним
привітно і чемно
вітався.

І кожний
лиш кращого
макові зичив,
і всім

веселіше ставало
утричі!

І все,
що літало,—
за мить
заспівало!
І все,
що стрибало й повзло,—
заспівало!

Бо знали чудово,
що добрій красі
не заздрять,
а тільки
радіють усі.